

býti propůjčena, přísluší silničním výborům těch okresů konkurenčních, kterých ta která železná dráha se dotýká. Aby však usnešení, dle kterého podpora hodlá se udělit, nabyla platnosti, jest potřebí, by je schválil zemský výbor.

Článek II.

Takové usnešení silničního výboru, kteréž většinou dvou třetin hlasův veškerých členův výboru silničního přijato býti musí, budiž v úředních novinách zemských, pak též jinak spůsobem přiměřeným uveřejněno.

Kdyby

- a) menšina silničního výboru, skládající se alespoň ze 3 členů, anebo kdyby
- b) zástupecové některé ze skupin zájmových v silničním výboru, v §. 43. zákona ze dne 30. září 1877, č. 38 z. z. jmenovaných, třebať skupina ta měla méně nežli 3 členy, anebo konečně kdyby
- c) v silničním okresu, o který se jedná, alespoň šestina voličů velkostatkářských nebo nejvyšších poplatníků v oboru průmyslu a obchodu, nebo zastupitelstev měst neb obcí venkovských

do 3 měsíců počítaných ode dne, kdy usnešení v úředních novinách bylo uveřejněno, proti němu odpor položila, budiž o tom vymoženo usnešení zemského sněmu.

Článek III.

Mému ministrovi vnitra jest uloženo, aby zákon tento provedl.

V Budapešti, dne 4. března 1887.

František Josef v. r.

Taaffe v. r.